

තිත්වටු ජාතකය

තවද එක්සමයෙක්හි මහනිය ගුණ මහිම සමායක් සම්බුද්ධ රජෝත්තමයානන් වහන්සේ ධර්මමාතෘ පර්ෂාවෙන් කෙලේඛ දහන නිර්වාපනය කොට වෛනෙය ජනයන් මනදොල පුරමින් ලකුළු ගිජුකුළු පව්වෙහි ආර්ය ඊයාපට්ඨ විහරණයෙන් වාසය කරණසේක් මේ ජාතක ධර්මදේශනාව ගෙනහැර දක්වා වදාළසේක. එසමයෙහි ප්‍රසිද්ධ දම්සහා මණ්ඩපයෙහි විසුද්ධ බුද්ධාසන පිරිවරා උන් ශික්ෂාකාමී හික්ෂුහු බලා ඇවැත්නි මේ දේවදත්ත ස්ථවිරයෝ නම් ලජ්ජා නැති එකෙක. ඔහු සිත සංජාත උතුම් ගුණාලවයකුත් නැත්තෝය. එසේ සිටන් බුදුවනු කැමැත්තෝය. මුළු ලොවට පතල අපමණ ගුණ ඇති බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන් වැද කෙලෙසුන්ම දැරිය, අපාසක් රජු හා සමඟ නිවන් මඟ වලකන්නාක් මෙන් බුදුන් විදීමට දුනුවායන් යෙදිය. අපාය මග එළිකරවන්නාක්මෙන් ගල් පෙරළිය. අධර්ම නමැති රජ ප්‍රදක්ෂණා කරන්නාක් මෙන් මදකු බුදුන් සිඟා වඩනා පුරවිටියෙහි හැරවුයේය. තමාගේ සිල්සෙනාග හග්න කරන්නාක් මෙන් සංසහේද කළේය. යනාදීන් සත්ගුණයෙන් අස්ථිර වූ දේවදත්ත ස්ථවිරයාගේ තුගුණ පහළ කලාහුය. එබස් දිවකනින් අසා ලොවට මතු වන වැඩ නිසා අසාධාරණ වූ බුද්ධිමහිමයෙන් ධර්මරාජාන්වූ සර්වඥයන් වහන්සේ දම්සහා මණ්ඩපයට වැඩ ප්‍රඥප්තවූ බුද්ධාසන මස්තකයෙහි වැඩ හිඳ රත්න ප්‍රතිමාවන් මෙන් නිශ්චල උන් හික්ෂු ගණයා බලා එම්බා හික්ෂුනි මා එන්නාට පළමුවෙන් මෙහි කවර කථාවකින් යුක්තව උතුදුයි විචාරා මෙනම් කථාවකින් යුක්තව උතුම්හයි අසා මහණෙනි මා නිසා අසාරවූ දේවදත්ත ස්ථවිරතෙම දැන් මතු වද යෙදුයේ නොවෙයි. බෝසත් කලක් මහත් වදයේදුයේ වේදුයි වදාරා සංකෙෂ්පව පැවති එපවත් විස්තරයෙන් අසනු කැමති ගණයා විසින් ආරාධිත වූ සර්වඥයන් වහන්සේ ඉකුත්වත් දක්වා වදාළ සේකි.

ඒ කෙසේද යත්

පෙර දොළොස් යොදුන් බරණැස් නුවර බ්‍රහ්මදත්ත නම් රජක්හු රාජ්‍ය ශ්‍රී අනුභව කරණ කල්හි වෙද වෙදාහ සමය සමයාංග ශිල්ප ශාස්ත්‍රයෙහි නිෂ්පත්තියට පැමිණ දිසාපාමොක් ආචාර්යෙක් ඒ බරණැස් වසන පන්සියයක් පමණ මානවකයන් ශිල්ප උගන්වනුයේ, එක් දිනයෙක සම්බාධවූ මේ ග්‍රහවාසය මටත් පළිබෝධය ශිෂ්‍යයන්ගේ ශිල්ප ඉගැන්වීමටත් බාධාය, එබැවින් හිමවත් වනයට යෙමි සිතා එපවත් අතවැස්සන්ට කියා වල්හි කල්යවා විසීමට නිසි කල සහල් තෙල් මී සකුරු වස්ත්‍රාභරණ නොහැරගෙන පිරිවර අතවැස්සන් හා සමඟ මහමග ගෙවා විවේක ජනාලය වූ හිමාලයෙහි ජනමන නන්දනවනයක් මෙන් හොබනා එක් අරණ්‍ය ප්‍රදේශයකට පැමිණ මග අසල්තැනෙක පන්සල කරවා විසිය. ඒ පන්සියයක් අතවැස්සෝද පන්සල්කොට එතැන විසුවාහුය, ඔවුන්ගේ නැයෝද තමන්ගේ උපකරණ ඔවුන්ට එවන්නාහුවෙති ඒ පන්සලට අසල්වූ පසල්දනව්වෙහි වසන ජනයෝද ශිල්ප උගන්වා වසන්නාවූ ඒ පන්සලට අසල්වූ පසල්දනව්වෙහි වසන ජනයෝද ශිල්පඋගන්වා වසන්නාවූ ඒ ආචාර්යගේ ගුණ කථා අසා ප්‍රසන්න වූ සිතින් අනනාපානාදීවූ උපකරණ එවන්නාහුය. තවද එයින් එක් මිනිසෙක් මෙයින් ආචාර්යහට නිදුක් වේවායි කියා කිරි දෙනෙකු හා වසෙසකු එවීය. ඒ ඇදුරා වසන මැදුරට නුදුරු තැනහි එක් කුරු සිදුරෙක දරුදෙදෙනෙකු ගොරුකවා ගෝ දෙනෙක් වාසය කරන්නිය. ඒ වනයෙහි වසන උග්‍රවූ සිංහ ව්‍යාසුයෝද ව්‍යාසුච්චුහනොවී ඕහට උපස්ථානයට එති, නොමදහත්වද ලොවට මහත් මහිම දක්නට මෙන් බෝසත්වූ අප මහබෝසතානෝ තිත්වටු ජන්මයෙහි ඉපද ඒ මානවකයන් හා කැටුව විස්වාසින්ට වසන්නාවූ ඒ ඇදුරුහු හදාරවන වෙදකුය විස්තරයෙන් දැන විත්‍ර කටීකව තිත්තිර පණ්ඩිතවූසේක.ඉක්බිති අතවැස් මානවකයන් වෙදප්‍රමාණය නිමවා නිපුණ කරන්නාට පළමුකොට දිසා පාමොක් ආචාර්යතෙම මරහු විසින් වසඟකරණලද්දේ විය. අතවැස්සෝ ඔහුගේ ආදාහන කෘතෘ නිමවා වැල්ලෙන් වෛතෘයක් කොට නිත්‍යයෙන් පූජාකොට විලාප කියා හඬති. බෝසතානන් වහන්සේ අඬන කාරණ විචාරා මිත්‍රයෙනි වේදකුය තව විස්තර කොට වදාරා නොනිමියේය. එසේ හෙයින් හඬමහයි මානවකයන් කී කල්හි එසේවුවහොත් තොප උගත් ඒ වේදකුය දැන් කියවයි කී කල්හි ලෝකෙක නෙකු වූ ඒ තිත්තිර පණ්ඩිතයන් වහන්සේ විශේෂවත්වූ මනුෂ්‍ය භාෂාවෙන් ග්‍රන්ථස්ථාන නිශ්ශේකොට පර්වත මස්තකයකින් ගඟා ප්‍රාචාහයක් බානා පරිද්දෙන් වේදමන්ත්‍රොධාරණය කළ සේක. එසඳ මානවකයෝ තුටුපහටු සිත් ඇතිව තිත්තිර පණ්ඩිතයන්ගේ සමීපයෙහි වේදමන්ත්‍ර ඉගැන්මට පටන්ගත්තාහුය. ඒ බෝසතානෝ දිසාපාමොක් තනතුරෙහි සිට ශිල්ප උගන්වනසේක. ඔහුද උන්වහන්සේට ඇදුරු නොවනතරම් සොදුරු පැහැසර රන්මැදිරියක් කරවා පුදා හැමද මනනද මහත්සත්කාර කෙරෙහි තිත්තිර පණ්ඩිතයෙකු පන්සියයක් මානවකයන්ට ග්‍රන්ථ හදාරති උදාරවූ කීර්ති සෝෂාව බුද්ධොත්පාදකාලයක් මෙන් ලොව පතළේය. ප්‍රසිද්ධ සම්පත්ති භාරයෙන් හා සුරනරවර සුරපුරයක්සේ බබලන රජගහනුවර ගිරිසිබර සුරන්ට බිලි දෙන පිණිස අවුරුදුපතා කරණ මහපුදමෙන්

එකල සකල ජම්බුද්වීපයෙහි වසන මිනිසුන් විසින් සන්තෝෂව මහත් උත්සවයට උද්දෝෂණය කරණ ලද ඒ උත්සව ක්‍රීඩාව නිසා තමන්ගේ මව්පියන් විසින් කියා එවූකල්හි ඒ බ්‍රාහ්මණ මානවකයෝ පන්සියයද පන්සලක් බෝසතානන්තක් හොඳනට රක්ෂා කරණ පිණිස නියෝග කොට පණ්ඩිතයන් වැද අවසරගෙන ගියෝය. එකල කලිගුරුවන් සටකපට දුෂ්ටාපාපිෂ්ට මනුෂ්‍යයෙක් උදව්ත වංචා සංක්සේ උස්වූ ජටාවක් බැඳ තමා මුවාකොට මුවන් මැරීමට ඇඟ වැසූ වල්කැලෑවක් ඇදියේ වල්කැලෑ පෙරව චිත්ත විවේක විභාග නොනොදන්නමෙන් කරුණාවෙන් තොරව මස්පලහා කණ අග්ණිකපාලකයක් මෙන් හික්ෂා පාත්‍රයක්ද ශුෂ්කමාංස ගුප්තකොට තබන ගබඩාවක් බඳු ඩබරාවක්ද තුංකමල් සිත වංක බව දක්වන්නාක්මෙන් වංකත්‍රයක් ඇති පිරිකරක්ද අපායට මානයට යෂ්ටියක් බඳු වූ වාරයෂ්ටියක්ද ගෙනා තමා මැරූ ගණනට එබූ බිත්දු වැනි තිත්පෙලිං නුදුන් අඳුන් දිවිසමක් ඒකාංශයෙහි කොට රුධිරපානයෙහි ලේ රැඳී රත්ව ගියාක්වැනි මහත් තඹ රැවුලකින් හා වැහෙන ලේ බිත්දුවට තිබූ පිහිල්ලක්සේ දික්වූ දැලිවලල්ලකින් යුක්ත සත්ව සන්තාප වංචා තාපසවෙසකින් උපායෙන් සතුන්ට දුක්දෙන අපායෙහි යමපල්ලකුමෙන් ඒ පන්සලට පැමිණියේය. ඔහු දක ගොදෙන්නද සොයායන ගොදුරු තබා දයාබර සබා තාපසයෙකැයි නොබා ගොස් ඔහු කෙරහි හක්තියෙන් බත්පිස කවයි සහල් ආදිය දක්වා දී ගොදුරු පිණිස ගියාය. ඒ තාපසයාද එදා උදෑසන බත්පිස හැමකලම සංග්‍රහකළාවූ ජනයන්ට නිග්‍රහකරණ දුර්ජනගුණය අවබෝධ කරන්නාක් මෙන් ඒ ගෝධෙතුවගේ දරු දෙදෙනා මරා මස්සයෙන් බස් අනුභව කොට දහවල් මැදිරියෙහි උන් ලොවට කලාණ මිත්‍ර වූ කුශලයට පත් මකෙෂ්ත්‍ර වූ සද්ධර්මයට ඒකච්ඡත්‍ර මෙමත්‍රියට පාත්‍ර වූ වාරිත්‍රයෙන් ජන්මකෙෂ්ත්‍ර වූ සද්ධර්මයට ඒකච්ඡත්‍ර මෙමත්‍රියට පාත්‍ර වූ වාරිත්‍රයෙන් පවිත්‍ර වූ පක්ෂපත්‍රයෙන් විචිත්‍ර වූ තිත්තිර පණ්ඩිතයන්වහන්සේ ඒ තාපසතෙම තමාගේ පූර්ව වෛරය හා සමග එලියටගෙන වනදේවතාවන් හා සමග හඬවහඬවා ඒ වෙනෙහි සිංහව්‍යාසුයෙන් හා සමග විකෙෂ්ප කොට අත වැස්සන් හා සමග දුකට පමුණුවා තුමුගේ අකුශල් හා සමග ගිණිදල්වා කුසල් මුල් හා සමග එලහාවිර රිච්චව හා සමග අනුභව කොට එසේද වස්සාද මරා කා නැවත දරුවන් මැරූ බැව් නොදන කිරිදෙන පිණිස පැමිණි දෙනද මරා හවස මස් අනුභවකොට පරලොව යාත්‍රාවට ගමන් ගතවන්නාසේ පන්සලින් නික්ම ගස්මුලෙකහෙව වස්සාගේ හා දෙන්නාගේ බැගැපත් හඬසේ ප්‍රධාවනි නාදයේ ගොරව ගොරවා නිදන්නට පටන්ගත. ගොදෙන් ගොදුරු බිමන් අවුත් දරුවන් දෙදෙනා නොදක බලා ඇවිදිනිය. එසේ තමා ලග්නා බිලෙන් පාවා ඇවිදිනා ඒ ගෝදෙන දක වන දේවතාවෙක් විසිතුරු අතුරෙකින් පෙණි මනහර සොඳුරුවන් දිව්‍යරූපයෙන් සිට මියුරු තෙපුලින් කථාකරනුයේ එම්බල තොප විසින් යමෙක්හට අදරින් ආහාර සපයාදී මහත් සත්කාර කරණ ලදද කුරුවූ ඒ වෝරපුරුෂතෙම තොපගේ දරුදෙදෙනා මරා කා තෙල තුරුමුලෙහෙව නිදන්තේය. දුන් තොප ගොසින් දලින් ඩැහැ එයින් ජීවිතක්ෂයට පමුණුවව ප්‍රාණවධ කැමති ඔහු ජීවත්වීම තොපට නොකැමැතිවෙයි කීවේය. එබසට ගෝදන දේවතාවට කියන්නී එම්බල දිව්‍යපුත්‍රය මේ කුලපුත්‍රතෙම බාලපුත්‍රයන් වඩනා දාසී ස්ත්‍රියකගේ මලමුත්‍රයෙන් රැදුනු වස්ත්‍රයක් මෙන් අපවිත්‍ර වූ වාරිත්‍ර ඇති රෝදු වූ එක් වැදිපුත්‍රයෙක දුෂ්ටකර්මයෙන් කඩින්වූ මොහුගේ ශාත්‍රයෙහිද මොලොක් තැනක් නොදන්නෙමි එයින් ඩැහැ මරන්ට නොකැමැත්තෙමි කියා නැවතත් ඔහු කෙලෙහිගුණ නොදන්නා බව පෙන්වා කියන්නී එම්බල දේවතාව තවද මෙලොව යමෙක් උපකාරී ජනයන්ට ප්‍රත්‍යුපකාර හෙයින් ආකෘතඥවෙද නිරන්තරයෙන් ගොදුරු සොයා යන පක්ෂියෙකු මෙන් විපක්ෂව සියල්ලවුන්ගෙන් සිරුරම දක්නා සුඵවෙද එබඳු දුර්ජනයාට වස්තුසාගර පරියන්ත නගර නිගම ග්‍රාම රමණීය සමස්ත සම්පත්ති සම්භාර සමලංකෘත සකල පෘථිවි මණ්ඩලය සත්කාර පූර්වාංගමකොට දුන්නේ විනමුත් එසේත් ඔහුගේ සිත්ගත නොහැක්කේයයි මෙසේ රුක් දෙවියාට කියා ගෝදෙන ඒ තවුසා නිසා හයින් අත්තැන්හි ගියකල්හි බෝසතානන්ගේ මෙමත්‍රී මහිමයෙන් මිත්‍රව වෙනෙහි වසන සිංහ ව්‍යාසුයන් දෙදෙනා අතුරෙන් සිංහරාජතෙම කියනුයේ එම්බා ව්‍යාසුරජය ධර්මධර්ම විභාගය දේශනඥනයෙන් ප්‍රතිමණ්ඩිත වූ අපගේ තිත්තිර පණ්ඩිතයන් වහන්සේ දුන් සත්අටදවසක් නුදුටුමිහ. තොපිගොස් ඒ ගුණවත්හුගේ පවත් දන එවයි ව්‍යාසුරාජයා ගමන් කරවීය. එසේද ගෝදෙන ගිය වේලෙහිම ගොස් මිනිස් බඳින් රඳන පවුකදක් මෙන් නිදන ජඩවූ ඒ තාපසයාගේ විපත්ති ලතාවෙහි හටගත් විචිත්‍රාංකුර පත්‍රයක් මෙන් ජටාතුරෙහි පෙණෙන තිත්තිරපණ්ඩිතයන්ගේ පක්ෂපත්‍රයන්ද පැතිරගිය ඔහුගේ කර්මරාෂියසේ විසිරගිය දෙනගේ හා වස්සාගේ ඇට රාශියද ගුණෙන් සිස්වූ මහතාපසයාගේ සිතුවේ බෝසතුන්ගෙන් සිස්වූ මැදිරිය දක මේ පාපිෂ්ටයාගේ දුෂ්ටකර්මයෙනැයි රුෂිටව පයින් ඇන පිබිදවිය ඒ තාපස නැගීසිට තමාගේ බෝසතුන් මරා රැස්කළ අකුශල කර්මය දෘෂ්ට ධර්මවෙදා මූර්තිමත්ව පෙණුනාක් මෙන් හයංකාරව සිටි ව්‍යාසුයා දක හයින් තැනිගත්තේය. එසඳ ව්‍යාසුතෙම මේ සත්වයින් මරා කැවේ තෝ වෙදැයි විචාරා ඔහු නොමැරීම් කීකල්හි මේ සතුන් තා නොමැරුව මේ වෙනෙහි වෙන මරන්නෝ නැත. එයින් බොරු නොකියවයි කියා හය ගැන්වීය. හෙද හයපත්ව සෙස්සවුන් මැරීම් තිත්තිර පණ්ඩිතයන් නොමැරීම් කියා නැවතත් එය ගිවිස්වනු පිණිස කලිගුරු තමා උපන්නැත් පටන් වට නොයෙක් රට ඇවිද තමාකළ පවිටුකම් ආදිය කී කල්හි එසේත් නොගිවිස අනිස තෝ මෙසේ කියයිදැයි අවිස සිංහ රජ්ජුරුවන් සම්පයට එවයි කියා පවිටු තවුසා තමන්හට පෙරටු කොටගෙන ගියේය. ඔහු ඉදිරිකොට එන ව්‍යාසුරාජයාට

කථාකරන්නාවූ සිංහරාජතෙම රාහුමුඛයවට නොපැමිණි පූර්ණ වන්දයා මෙන් සම්පූර්ණ වූ පූර්වගාත්‍රයන් ඇති හෙයින් සුඛානුනම්වූ එම්බා ව්‍යාසුරජීව්‍යවෙහි ඉතා සීඝ්‍ර වූ මනුෂ්‍යයෙකු කැඳවා ගෙන මෙතැන්හි ආයෙහිය ක්‍රියාවික්‍රිය කිසි කර්මාන්ත රහිත මේ වනාන්තරයෙහි වසන තොපට මනුෂ්‍යයන්ගෙන් කවර ප්‍රයෝජනයෙක්ද එබැවින් සැබැවින් මොහුගෙන් සිද්ධවන යම් ප්‍රයෝජනයෙක් ඇද්ද ඔහුට නෙවෙලහා කියවයි කියේය. එබසට ව්‍යාසු රජගෙම එම්බා සිංහරාජ සත්ගුණ රත්නයට නිධාන වෙදකුයට උපදේශවූ සද්ධර්මයට අසාධාරවූ තොපට කල්‍යාණ මිත්‍රවූ යම් තිත්තිර පණ්ඩිත කෙණෙක් ඇද්ද ඔහුට පැමිණියාවූ වධය අධමවූ මේ අසන්පුරුෂයා විසින් කළ පාපකර්මයෙන් ඇසුවාවූ මම මොහුගෙන් පැමිණියායයි සිතමි. ඒ එසේම සකල ඡන්දකින්නර මධුර ලාබයෙන් මනෝහරවූ ඒ තිත්තිර පණ්ඩිතයන් මේ වනාන්තරයෙහි දැන් ජීවත්ව ඉන්නාවු නොවෙති කියේය. එබසට සිංහරාජතෙම විචාරණයේ එඹා ව්‍යාසුය නා විසින් අසන ලද මේ පුරුෂයාගේ ජීවිකාවාර්තිය නිසා ප්‍රවෘත්ති වූ කර්මයෝ නම් කවරහුද පාපනිවරණ කාරනාවූ ශ්‍රමණ වේසයෙන් සිටිනා මේ මානවකයා කවර ප්‍රතිඥාවක්ගෙණ තිත්තිර පණ්ඩිතයන්ගේ විනාශයට මොහු සැකකරන්නෙහිදැයි විචාළේය. එකල සියල්ල ප්‍රකාශ කොට කියන්නාවු ව්‍යාසුතෙම කියන්නේ මනෝහර රූපහාර විහාරබල පරාක්‍රමයෙන් මෘගරාජත්වූ එඹා සිංහරජීව්‍යවත්ස මේ පුරුෂ තෙම කලක කලිගුරුට වසනකල කපට වෙළදුන්ගේ බඩුපොදි ඉසින් උසුලා බඩ වැඩිම පිණිස ගමන් ගම ඇවිද දාසයකුමෙන් වාසය කළේය. කාලෙක කුලාකුට මානකුට කෂිපනාදී වාටුක්‍රියාවෙන් වෙළදාම් කළේය. කලෙසා කණුගසා වේවැල්බැද එලියායුතුවූ දුර්ගමාර්ගයෙහි සබා මෘගයෙකු මෙන් සංචාරයද කෙළේය. කලෙක මුළු මුළුව නටා ඇවිදිනා නළු නාටකයන් හා කැටුව වැටුප් නිසා යටත්ව ඇවිද්දේය. කලෙක නිරය ගිණි දූල් ඉසලීමට පෙරනිමිත්ත පානාක්මෙන් වරදුල් වැද්දන් හා වල්වැද දූල් ඉසලිය. කලෙක සිරුරෙහි අගුරු ගුරු තවරකර දොරින් දොර මුගුරු සරඹපෑ අගුරු තරවෙසින් ඇවිද්දේය. කලෙක විකිණිමස් පිණිස ගිහිනි වල්වැද නොමද මලිති ලිහිණියන් බදා දිළිඳු වැදිවෙසින් ඇවිද්දේය. කලෙක වී මැනදිමෙන්ගෙණ දිවිපවත්වා කොටගුළු රක්ෂා කළේය. කලෙක අනර්ථයට හැරී දොරසේ බෙදූ දුකෙල ඇවිදිනා ධූර්තියන්ට පැහැද පසඇට ගෙණදී ඇවිද්දේය. කලෙක දිවසැපතට පැමිණ මැඩියන් අණුකලෙක රජුන්ට අපරාධකෙරෙන් අත්පා කපාහළ නරත්කරා සොරමැදුම් රැගොස් කුඩා ආජීවකයන් කෙරෙහි පැවිදිව උනු බත් වළදා දැන් දවා ඇවිද්දේය. මොහු විසින් ජීවිකාවාර්තිය නිසා කරණලද මේ යථොක්ත අනාවාර ප්‍රවෘත්තිය ඇසුහෙයින්ද වත්තයෙහි කේලශ ජටාවෙන් අවුල්වූ මොහුගේ ජටා අතුරෙහි කින්නර පණ්ඩිතයන්ගේ පඤ්ච පත්‍රයන් දුටු හෙයින්ද ලොවට වධහිංසා නොව බැවින්ද මරන්ට තුසුදුසු දෙන හා දරුවන් මරාකෑහෙයින්ද, තිත්තිර පණ්ඩිතයන්ගේ වධයට දැන් මොහුම සැකකෙළෙමියි කියේය. එකල්හි සිංහරාජතෙම කොපුයේ හයාලන කඩුපත්සේ හයානක තියුණු නඩ පන්තින් නික්මවා සබද කොල තෝ අපගේ තිත්තිර පණ්ඩිතයන් මැරූයෙහිදැයි විචාළේය. එකල්හි ජරාමරණ හැරයා නොහැකි කුරුවූ සිංහ ව්‍යාසු දෙදෙනාගේ අතුරෙහි සිට හයින් අනිකක් කිය නොහි බිලියක් වමාරණ මත්සයයෙකුමෙන් මහත් උත්සහයෙන් ස්වාමිනි සැබවයි කියේය. එබස් අසා සාධාරණ සිංහරාජතෙම නොමරා හරණ අභිප්‍රාය විය ව්‍යාසුතෙම නොමරා හරණ අතිදුෂ්ටයාගේ ජීවත්වීම ලොවට ඉෂ්ටනොවන්නේයයි කියා ධර්මනැමැති ශරීරයෙහි මට ගන්නාවූ පුංචිකියක්සේ කුරුවූ ඒ පුරුෂයා වෛද්‍යාවාර්යයකු සැත්කම් කරන්නාක්මෙන් දලගිත් පැහැර පලා ඒ වෙනෙහි සත්වයන්ට සාන්ති කොට අපායට යන්නාවූ ප්‍රාණයට පසුගමන්කරන්නාක්මෙන් පතිනවූ ඔහුගේ මෘතදේහය දක මේ පරිභවකටයුතු ද්‍රෝහී පුරුෂතෙම අනුභව නොකටයුතු එකෙකැයි ඔහුගේ මෘදදේහයන් අපායේ හෙලන්නාක්මෙන් භූමිවිදාරණයකොට එහිබහා පස්වසාලමින් වනදේවතාවන් අස්වසාලය. ඉක්බිති උත්සව ක්‍රීඩාවට ගිය පන්සියයක් මානවකයෝ පත්සලට පැමිණ බෝසතානන් නොදක අනේ අපගේ පණ්ඩිතයානන් වහන්සේ කොයිවැඩි සේක්දැයි තැනින්තැන වැටී පෙරලී ගතින්ගත් වැල්ලෙන් අතින් ගත් කුසින් ඉසින්ගත් පරණලින් නෙතින්ගත් කදුලෙන් සිතින්ගත් සෝකීන් ඒ පත්සල හාත්පසින්බලා නැවත පත්සලට වැද ගාන්ධර්වයන්ගේ ගීතිකා මෙන් මනෝහර ශක්‍රයන්ගේ සභාමණ්ඩපයමෙන් පළමු පණ්ඩිතයන්ගේ මධුරා ලාපයෙන් ප්‍රතිමණ්ඩිතවූ මෙපත්සල දැන් නිරිදුන් හැරගිය කඳවුරමෙන් නිශ්‍රීතවූයේය. පෙරමානිකා රත්නයෙන් ඒකාලෝකවූ වෛච්ච්ල පර්වත ගුහාවසේ බබලන මේ රත්මැදිරිය දැන් ඇදිරියක්සේ තිබුයේය. පෙර වෙද සැදැරීමෙන් එක කෝලාහලවූ මේ ආශ්‍රමය දැන් රැල සුමුහුදක්සේ නිශ්ශබ්ද විය, සද්ධර්මප්‍රදීපය නිවුනු නියාය වෙදකුය මුදුපුල නියාව, සුගති මාර්ය වැසු නිසාය, අපායට දොර හළුනියාය, ගුරු ප්‍රදේශ විනාසවූ නිසාය, මෙබදු පණ්ඩිත කෙනෙකුත් කවර කලෙක දකීමෝද මෙවැනි වචනමාතයක් කවර කලෙක ලබමෝද, මෙබදු ශාස්ත්‍රාඪයක් කවර කලෙක අසමෝද, මේ මහතානන්ගේ මධුර ශබ්දයෙහි බැදිඋන් මේ වෙනෙහි පකෂිභූ දැන් කවරක්හුගේ ශබ්ද අසා සතුටුවේද්ද, මුත් වහන්සේගේ මෙහි මහිමයෙන් මිත්‍රවිසූ නිත්‍යවිරෝධි සත්වයෝ මතු කෙසේ විස්වාසව වෙසෙත්ද, මුත් වහන්සේගේ සද්ධර්ම ගංගාවෙහි ගිලි සැනසුනු වනදේවතාවෝ මතුකෙසේ සැනසෙද්ද, යනාදීන් මෙසේ වෙනවෙනම විලාපකියා ඇඬීමෙන් යුගාන්තව වාන ප්‍රහාන සමුද්‍රයාගේ තරඟ සෝෂවසේ ඒ සියලු මහවනය එකකෝලාහලකොට ඒ පන්සියයක් බ්‍රාහ්මණ මානවකයෝ තමන්ගේ වාසස්ථානවලට ගියාහුය. මෙසේ

කෝටයෙන් ප්‍රමත්වූ දහම්හි අව්‍යක්තවූ දේවදත්ත ස්ථවිරතෙම පෙරත් වධයෙදුයේම වේදී මේ ජාතක ධර්මදේශනාව පූර්වාපර සන්ධි ගලපා නැවතත් විසුද්ධ විදාවරණ ගුණයෙන් ප්‍රශස්ත ලෝකෙක නායක සාන්ති ප්‍රදායක ශාකාකුලනිලක ශාස්තෘවූ තිලෝගුරු සමායක් සම්බුද්ධ රාජෝත්තමයානන් වහන්සේ එම්බා මහණෙනි එකල තාපස වේසයට පැමිණ ප්‍රාණවධකලාවූ අධම පුරුෂනම් මෙකල මේ ශාසනයට පැමිණ මහණදම් තබා අකුසල් කරන්නාවූ දේවදත්ත ස්ථවිරයන් වන්නේය. එකල තාපසයා කෙරෙහි හයින් පලාහැර අන්තැන්හි ගිය ගොඩෙකු ව නම් මෙකල මේ ගෞතම ග්‍රොත්‍රයෙහි ඉපද සසර හයින් ගිහිගෙය හැර ශාසනයෙහි මහණවූ කිසාගෝතම් ස්ථවිරවන්නේය. එකල ඒ තවුසා නසා මිතුරුගුණ මහිම දැක්වූ ව්‍යාඝුරාජයා නම් මෙකල මේ කෙලෙසුන් නසා සෘද්ධිමහිම දැක්වූ මෞද්ගලයාන ස්ථවිර වන්නේය. එකල ඒ වෙනෙහි සියළු මාගයන්ට උතුම්වූ සිංහරජ්ජරුවෝ නම් මෙකල මේ ශාසනයෙහි සියලු නුවනැත්තන්ට උතුම්වූ ශාරිපත්‍ර ස්ථවිර වන්නේය. එකල ඒ වෙනෙහි සියළු මාගයන්ට උතුම්වූ සිංහරජ්ජරුවෝ නම් මෙකල මේ ශාසනයෙහි සියලු නුවනැත්තන්ට උතුම්වූ සිංහරජ්ජරුවෝ නම් මෙකල මේ ශාසනයෙහි සියලු නුවනැත්තන්ට උතුම් වූ ශාරිපත්‍ර ස්ථවිර වන්නේය. එකල ශිල්පයෙන් අගතැන්පත් දිසාපාමොක් ආචාර්යනම් මෙකල සියළු ධුතාංගයෙන් අගතැන්පත් මහාකාශ්‍යප ස්ථවිර වන්නේය. එකල පන්සියයක් කුලපුත්‍රයන්ට වෙදත්‍රයෙන් අනුශාසනා කලාවූ තිත්තිර පණ්ඩිතයෝ නම් මෙකල භුවන්ත්‍රය වාසිවූ ජනයන්ට පිටකත්‍රයෙන් අනුශාසනාකොට අජරාමර වූ අමාත්‍යමහා නිර්වාණයට පමුණුවන්නාවූ බුදුවූ මම්මවේදී තමන් වහන්සේ දැක්වා වදාළසෙක්.